

[Poul Andreassen.]

hverken i regeringens eller oppositionens favør. Jeg har tværtimod med glæde set den velvilje og den brede tilslutning, færøske anliggender har fået i det høje ting. Dette være sagt for at belyse mine standpunkter og om muligt bortfejse misforståelse.

Om det fremsatte lovforslag om ændringer i postloven vil jeg gøre et par bemærkninger. Nu foreslås brevportoen sat op til 50 øre. I året 1963 blev den sat op til 35 øre; husker jeg ikke forkert, blev den dengang forhøjet fra 30 til 35 øre. Ifølge det lovforslag, den højtærede minister for offentlige arbejder fremsatte, ville brevportoen blive sat op til 40 øre. Men i udvalget har der været flertal for et ændringsforslag om at sætte portoen til 50 øre pr. brev. Er det ikke — hvis jeg må bruge det udtryk — lidt for drastisk? Det vil være en forhøjelse på rundt regnet 43 pct. Fortsætter udviklingen med den fart, den går med for tiden — og den synes jo ikke at aftage — vil portoen f. eks. i 1969 være oppe på 1 kr. 5 øre. Jeg synes, det er lovligt meget; det ville være mere hensigtsmæssigt at vedtage ministerens oprindelige lovforslag.

Man er tilbøjelig til at sige, at det dog kun er et frimærke, og at altstiger. Hos befolkningen stiger indtægterne også, det vil jeg give ret i. Men for de færøske fiskeres vedkommende, især for dem, der er væk hele året på de såkaldte langture ved Grønlands kyst og Newfoundland's kyst, forholder det sig desværre ikke sådan. En sådan fisketur med en gennemgående god fangst vil give en timeløn på 3 kr. 60 øre pr. mand, og det gælder for året 1964. Dette lyder måske usandsynligt, men det er sandheden. Inden for andre områder er vi på Færøerne dog godt med; det gælder således de fastlønnede.

Ud fra disse synspunkter kan jeg og mit parti ikke være med til at stemme for dette ændringsforslag.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg vil gerne takke udvalget for det arbejde, der er udført, selv om det jo ikke er resulteret i enighed på alle områder i de to lovforslag, det drejer sig om. Jeg skal kun komme med nogle ganske få kommentarer i anledning af de bemærkninger, der er henvendt direkte til mig her ved lovforslagernes anden behandling.

Det ærede medlem hr. Holmberg var inde på det spørgsmål, hvorvidt man med udbytte på nuværende tidspunkt kunne undersøge, om de danske statsbaner ville have en fordel ved at blive et koncessioneret selskab. Det er vel nok meget besværligt at etablere en sådan undersøgelse. Det ærede medlem husker, at jeg i samrådet forleden dag med udvalget sagde, at jeg personlig, hvis forholdene lå sådan, at de danske statsbaner kunne blive et koncessioneret selskab, ikke skulle have noget imod at gå ind for denne tanke. Men der kræves en hel del, før man kan komme så vidt med et selskab, der befinder sig i en situation som den, danske statsbaner er i. Jeg skal imidlertid gerne på den foranledning, det ærede medlem har givet, undersøge, om der på en eller anden måde skulle være sådanne muligheder; men jeg tror ikke, det er muligt, sådan som tingene former sig i øjeblikket.

Til det ærede medlem hr. Ninn-Hansen vil jeg gerne sige, at det kan være rigtigt nok, at der var positiv forhandlingsvilje i udvalget. Det er vel også rigtigt, at udvalget ikke, om jeg så må sige, havde lovforslagene til behandling alene hele tiden, idet de jo også blev behandlet i det store udvalg, der beskæftigede sig med afgifterne i almindelighed. Det er ikke nogen hemmelighed, at jeg for mit vedkommende ikke er glad for den forholdsvis store forhøjelse, der skal ske af brevportoen, for det er helt klart, at når jeg fremsætter et lovforslag, er det velovervejet fra min side, og så har jeg ment, at de sats, der var i det oprindelige lovforslag, var tilstrækkelige til, at postvæsenet kunne klare sig. Men det er sikkert heller ikke nogen hemmelighed for det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, at forslaget om at gå op til 50 øre for brevene og det, der fulgte med, ikke stammer fra regeringshold. Det er et forslag, der er bragt frem under forhandlingerne i 8 mands udvalget og, så vidt jeg har erfaret, bragt frem fra oppositionens side.

Når det kommer til stykket, er vi jo som ordføreren for socialdemokratiet, det ærede medlem hr. Kaj Rasmussen, rigtigt sagde, kommet i den situation, at det ikke drejer sig om at skabe balance på postvæsenets regnskab, men om at skaffe nogle flere penge til den økonomiske sanering, der skal finde sted. Det er altså det, jeg har bøjlet mig for. Så kan man diskutere, om det